

publica tranquillità ed al vantaggio dei due Stati, hanno determinato di conchiudere una Convenzione per l'arresto e reciproca consegna dei rei e condannati.

A tal uopo hanno rispettivamente nominato Loro Plenipotenziari:

Sua Santità

L'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giacomo Antonelli, Diacono di Sant' Agata alla Suburra, Suo Segretario di Stato ecc. ecc.

Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica

Sua Eccellenza il Signor Conte Francesco Colloredo-Wallsee, Gran Croce dell' Ordine di Leopoldo, Ciamberlano, Consigliere intimo di S. M. I. e R. A. e Suo Ambasciatore straordinario presso la Santa Sede ecc.

I quali premesso il cambio delle rispettive plenipotenze in buona e debita forma, hanno convenuto nei seguenti articoli:

Article 1.

Ogni individuo, che imputato o condannato negli Stati di una delle due alte Parti contraenti per reato espresso nell' Art. 2 di questa Convenzione, si rifugisse negli Stati dell'altra, sulla domanda che in via diplomatica sarà fatta dal Governo nel di cui Stato si commise il reato, dovrà essere arrestato e consegnato alle sue forze.

Article 2.

Il reato pel quale a norma del precedente Articolo, la estradizione sarà accordata dal Governo pontificio deve essere uno di quelli che sono qualificati di crimini nelle Leggi penali ora vigenti nell' Impero d' Austria, o in quelle che venissero pubblicate in seguito.

opatření učiniti, usnesli se na tom, že učiní úmluvu o zatýkání a obapolné vydávání osob, od soudů stíhaných a odsouzených.

K tomu konci Jejich Milosti plnomocniky svými jmenovali:

Jeho Svatost:

Jeho Eminenci pana kardinala Jakuba Antonelliho, diakona u sv. Agaty alla Suburra, státního sekretáře Jeho Svatosti, a

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství

Jeho Excelenci pana hraběte Františka Colloredo-Wallsee, velkokřížníka císařského řádu Leopoldova, komorníka a tajného radu Jeho c. k. Apoštolského Veličenství i vyslance u svaté stolice;

kterížto ukázavše sobě obapolné plnomocenství a shledavše je v náležitě formě, o tyto články se usnesli:

Článek 1.

Každý, kdo v zemích jedné z obou vysokých smlouvajících se stran pro nějaký zločin v článku 2. úmluvy této jmenovaný jest od soudů stíhán nebo odsouzen, a uteklby se do zemí druhé smlouvající se strany, budiž k žádosti, učiněné cestou diplomatickou od oné vlády, v jejíž zemi zločin byl spáchán, zatčen a zbrojné moci vlády této vydán.

Článek 2.

Aby vláda papežská pro čin trestný dle předešlého článku ve vydání pachatele svolila, potřebí, aby byl jeden z oněch činů, kteréž v zákonu trestním, ježto v císařství rakouském nyní v moci jest, nebo budoucně v moci bude, za zločiny prohlášeny jsou.